

ANEU MAR ENDINS

Predicar i, al mateix temps, donar blat

Cada any, durant els tres primers diumenges del temps de Pasqua, la lectura de l'Evangeli ens convida a reviuire les aparicions de Jesús ressuscitat als seus deixebles. Tenint present la brevetat del text de Marc, l'evangelista corresponent al cicle d'enguany, l'evangeli llegit en aquest tercer diumenge de Pasqua està pres de l'evangeli de Lluc i és la continuació del relat de l'aparició de Jesús als deixebles d'Emaús.

En la narració de l'aparició d'aquest diumenge hi trobem dos elements que tenen un relleu especial: l'entendre les Escriptures a la llum de Crist ressuscitat i la crida a la missió, a donar testimoni de Crist davant el món.

L'evangeli de Lluc repeteix varies vegades que s'havien d'acomplir les Escriptures. És a dir, en el misteri de mort i resurrecció de Crist tenen el seu compliment totes les Escriptures. Als deixebles els fa falta que el Ressuscitat els obri els ulls perquè puguin comprendre. Totes les Escriptures parlen d'Ell. En un dels passatges més bells de l'exhortació apostòlica de Benet XVI «*Verbum Domini*» es parla de la «Cristologia de la Paraula» (V. D., nn. 11-13). A aquest apartat pertany aquesta afirmació profunda: «Els cristians han estat conscients des del començament que, en Crist, la Paraula de Déu hi és present com a Persona. La paraula de Déu és la llum veritable que necessita l'home. Sí, en la resurrecció, el Fill de Déu sorgeix com a llum del món. Ara, vivint amb ell i per ell, podem viure en la llum» (n. 12).

La comprensió de les Escriptures prepara per a la missió: «Vosaltres sou els meus testimonis». Caldrà realitzar la missió amb la paraula i amb el testimoni d'una vida nova. Ara els correspon als apòstols predicar la conversió i el perdó dels pecats, anunciar la bona notícia de la salvació, donar testimoni d'allò que han comprès, d'allò que han experimentat, d'allò que han sentit, d'allò que han contemplat amb els seus ulls, d'allò que han palpat amb les seves mans referent a la Paraula de la vida (cf. *1Jo* 1,1-3).

Ara nosaltres som testimonis de Crist en aquesta societat, en aquesta Catalunya del segle XXI. Una societat que viu moments de crisi, amb molt de sofriment i amb moltes necessitats materials, però també amb moltes necessitats espirituals. Els cristians ens esforcem en atendre tant les unes com les altres. Com a comunitat de deixebles de Crist, no podem restar mai satisfets, perquè el Senyor ens convida a donar-nos i a servir. Però també és just reconèixer que les nostres comunitats donen, en aquests moments, un exemple molt real de solidaritat amb els més afectats per la crisi. Hi ha una dita, reflex de la saviesa popular, segons la qual «no és el mateix predicar que donar blat». Crec que els nostres cristians i cristianes d'avui no sols prediquen, sinó que també donen blat, és a dir, comparteixen els seus béns amb els necessitats.

Iniciem una setmana amb dues festes entranyables per als ciutadans de la nostra terra. El dilluns és la festa de Sant Jordi i el divendres, la de la Mare de Déu de Montserrat. Són els nostres patrons, els nostres intercessors. Sant Jordi, «el gran màrtir» com l'anomenaven antigament, ens recorda la missió de ser testimonis de Crist ja que, en grec, la paraula «màrtir» significa «testimoni». Santa Maria, Mare de Déu i Mare Nostra, sempre ens recorda el que ha estat anomenat amb raó el seu «testament»: «Feu tot el que Jesús us digui» (cf. *Jo* 2,5).

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Missa Crismal

► El Dimarts Sant, dia 3 d'abril al matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa la celebració de la Missa Crismal en la que consagrà el Sant Crisma i beneí l'Oli dels Catecúmens i l'Oli dels Malalts. Varen concelebrar amb ell Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, Mons. Jaume Traserria, bisbe emèrit de Solsona, i un centenar de preveres de la diòcesi. Hi assistiren els diaques i els seminaristes diocesans majors i menors, religiosos i religioses així com nombrosos poble fidel. Els preveres renovaren les promeses fetes el dia de l'ordenació. El Sr. Bisbe felicità els preveres que celebren enguany el jubileu sacerdotal els quals donaren el seu testimoni d'agraïment després del dinar de germanor del clergat i els seminaristes.

GLOSSA

Caminar en plàcida soledat

Els fills d'un ancià en fase de malaltia molt avançada i irreversible —traspasat ara fa unes setmanes—, va tenir coneixement del text d'una carta que el seu pare, ja malalt, havia adreçat a una comunitat de contemplatives del seu poble d'origen en acabar una de les seves darreres estades. Escrivia: «Benvolgudes germanes! Abans de retornar a Barcelona, on em reclama una altra revisió mèdica, la meua esposa i jo els volem manifestar la nostra gratitud per les atencions rebudes, començant per l'acollida quan vàrem arribar al poble, fa unes setmanes. Sempre recordarem amb afecte i restaran en els nostres cors les seves paraules de consol i d'encoratjament i, especialment, les seves pregàries. Seria fàcil dir que els bons aires del poble m'han ajudat a recuperar-me, que també, però l'aire estava amarat de les seves pregàries. Jo no sé com agrair-ho, però estic convençut que Ell els ho pagarà amb escreix.

»La meua pregària i l'ofertament dels meus patiments serà, també, per la seva comunitat, per la continuïtat del diàleg profund que mantenen amb Déu en la pregària. Aquest diàleg en què el que és important és escoltar més que parlar. Sé que, d'això, poc els en puc ensenyar, ja que són vostès les que, amb el seu testimoni, ens han ensenyat molt [...]. S'adonen de com n'és de bo, Déu? D'Ell ens ve sempre la força. Mai ho podem agrair prou. [...]

Desitjo que en les seves hores de contemplació, germanes, descobreixin més i més el Déu Pare de bondat i de misericòrdia, sempre disposat a caminar al costat nostre...»

La vida contemplativa no sempre és ben entesa. Sovint es confon amb aïllament i manca de compromís allò que, ben al contrari, és donació i servei constant en la pregària. I és una sort saber que, fem el que fem, atrafegats com puguem estar, sempre hi ha persones que, potser sense conèixer-nos, però estimant-nos en la distància, pregunten per nosaltres dia rere dia.

L'autor de l'escrit sí que n'era conscient. Coneixia la gravetat de la seva situació. La confiança en Déu l'ajudava a fer el camí cap al moment final. Acompanyat per una família que l'agombolava en tot moment, sabia que caminava en la soledat de qui només té el Senyor per company de camí. Sabia que la malaltia avançava, però no es podia ni volia deixar vèncer. Per amor a la vida, per amor als seus, per amor a la voluntat de Déu, no es podia desanimar. Mentre li fou possible, va lluitar amb ànim. Després, s'abandonà plàcidament en mans de Déu tot vencent la malaltia fins al moment del trobament amb el seu Amor. «L'home animós venç la malaltia; però si es desanima, qui el reanimarà?» (*Pr* 18,15).

Enric Puig Jofra, SJ

Festes patronals de Catalunya

Aquesta setmana s'escau la celebració de les nostres festes patronals: Dilluns dia 23 és sant Jordi, màrtir, patró secundari de Catalunya, i divendres dia 27 és la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya. Que la Mare de Déu i sant Jordi vetllin per la pau, el benestar i la bona convivència a la nostra terra.

DIUMENGE III DE PASQUA

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us inultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

► Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor.*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapiguen que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

Jesús i els deixebles d'Emaús. Pintura d'Ivo Dulcic, Museu d'Art Modern de la Ciutat del Vaticà

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?». Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriitures, i els digué: «Així ho diuen les Escriitures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

► Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor.*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisès y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

Per què busqueu el qui és viu entre els morts?

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana): Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8
 □ **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35 ■ **dimecres**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20 □ **dijous**: 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16 □ **divendres**: Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47 □ **dissabte**: Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69 □ **diuenge** vinent, IV de Pasqua (litúrgia hores: 4a setmana): Ac 4,8-12 / Sl 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18.

El missatge pasqual de Lluç té una formulació pròpia, nova respecte de Marc i diferent de Mateu i Joan. El missatge dels dos homes amb vestits resplendents a les dones que acaben d'entrar al sepulcre és incisiu: «Per què busqueu entre els morts el qui és viu?» L'aparició de Jesús als deixebles reprèn aquest motiu de forma original. En primer lloc, malgrat que Jesús s'apareix als onze i als seus companys, els deixebles no s'ho acaben de creure. Per això Jesús els dóna signes que és vivent: els mostra les mans i els peus amb les nafres de la crucifixió. Però no n'hi ha prou, perquè els deixebles encara són incrèduls. Per això, Jesús demana quelcom per menjar i s'ho menja davant d'ells. Un gest prou sig-

nificatiu per mostrar que Jesús és viu i que no cal buscar-lo més entre els morts.

En segon lloc, Jesús els obre el sentit de les escriptures. Aquest motiu ja ha estat la catequesi als deixebles que anaven a Emaús (Lc 24,26-27) i es reprèn en l'aparició als onze. En això resseguim els passos del cristianisme primitiu, que va descobrir a poc a poc molts textos de l'Antic Testament que il·luminen el misteri de Jesús, i sobretot el de la seva passió. En el text d'avui resulta nou que, a més de la referència a la llei de Moisès i als profetes, s'esmenten els Salmos. Ara bé, convé notar que en la passió de Jesús segons Lluç, els Salmos tenen un paper molt important (Salm 22 [Lc 23,24 i 23,35]; Salm 88 [Lc

23,36]; Salm 31,6 [Lc 23,46]; Salm 38,12 [Lc 23,49]). Cal recordar aquí que Lluç és un escriptor ordenat i acurat.

Finalment, l'aparició de Jesús als deixebles a Jerusalem rememora l'encàrrec missional de Jesús. El motiu de la missió que Jesús encomana als deixebles és una constant en les seves aparicions que no s'acaben amb la presència inesperada de Jesús entre els seus sinó que s'obren sempre a la missió apostòlica. En el cas de Lluç, aquest horitzó invita a continuar amb la lectura dels Fets dels Apòstols: la segona part de l'evangeli segons Lluç. El subratllat de Lluç és que Jerusalem en serà el punt de partença.

Oriol Tuñi, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

17. No es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode

Les paraules de Jesús sobre la Llei i els preceptes del judaisme (cf. Evangeli d'avui) es presenten sovint a partir de la idea d'un Jesús liberal, és a dir, es dona al text un sentit moral: la interpretació liberal que Jesús fa de la Llei fa la vida més fàcil en comparació amb el *legalisme jueu*. En realitat, no és gaire convincent aquesta afirmació; en la pràctica,

no es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode. Això Jesús no ho va dir mai! Què volia dir, aleshores?

El rabí Jacob Neusner ens mostra que no es tracta d'una forma de moralisme, sinó que aquí tenim uns textos altament teològics, nosaltres diríem més exactament uns textos cristològics. Aquí és l'autoritat de Jesús la que està en joc. Crist està dalt la muntanya en el lloc de la Llei de Déu.

Aquí es destapa el punt capital de la disputa. Jesús s'entén ell mateix com a llei de Déu, com a paraula de Déu en persona. El pròleg grandios de l'Evangeli de Sant Joan: «Al principi

existia la paraula, i la paraula estava amb Déu, i la paraula era Déu», no diu altra cosa que el que ens diu Jesús en el sermó de la muntanya. El Jesús del quart evangeli i el Jesús dels evangelis sinòptics és el mateix: és el veritable Jesús *històric*.

El problema de la pretensió de Jesús de ser ell mateix en persona la Llei i el Temple, està molt lligat amb el tema d'Israel, de la comunitat vivent del poble, en la qual es realitza la paraula de Déu. Bona part del llibre del rabí Jacob Neusner (*A Rabbi talks with Jesus. An intermillennial interfaith exchange*. Doubleday, Nova York, 1993) es dedica a subratllar aquest segon aspecte. Pel que fa a l'Església, la resurrecció de Jesús, «el primer dia de la setmana» ja va fer que aquest *primer dia* es convertís en diumenge, el *dia del Senyor*, que espontàniament va incorporar els elements essencials del dissabte veterotestamentari entorn de la taula del Senyor.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

La pràctica de la meditació

En el moment present, la meditació és una pràctica que està emergint amb molta força en els països occidentals. La meditació té un paper cabdal en el desenrotllament espiritual d'una persona i en el descobriment de la seva missió en el món. S'estan descobrint els beneficis mentals, emocionals, físics i també socials i espirituals d'aquesta pràctica. Per això mateix, no és estrany que persones laiques i fins i tot agnòstiques o indiferents a les grans tradicions religioses, incorporin en la seva vida quotidiana mètodes de meditació que practiquen assíduament com una mena de ritual diari.

Des de la tradició cristiana hi ha també una especial atenció a la pràctica de la meditació. En aquest punt, seria bo tractar de sumar i veure el bo i millor que aporten les espiritualitats no cristianes en l'exercici de la meditació i en el silenci —com he dit en un altre article. Un monjo budista digué a Thomas Merton: «Abans que puguis meditar, has d'aprendre a no donar cops de porta.» Cal, a més, mostrar que també dins del cos de les espiritualitats hi ha una gran diversitat de propostes metodològiques de meditació que molt sovint s'ignoren.

Sense desmerèixer les aportacions del món oriental, cal destacar que la *meditatio* és una pràctica pròpia de la vida monàstica de tots els temps i que en l'actualitat vessa fora dels àmbits de la vida consagrada per fer-ne partícip el ciutadà secular.

De què parlem? La meditació és, essencialment, recerca. És un exercici que té com a finalitat esdevenir conscient del propi ésser i de la pròpia vocació en el món. Manca una atenció difícil de practicar, especialment en contextos summament estimulats on la *dispersio mentis* és aclaparadora.

La meditació és un exercici que fa intervenir el pensament, la imaginació, l'emoció i el desig. Aquesta mobilització és necessària per poder aprofundir en l'ésser personal i en el seguiment de la crida interior.

Francesc Torralba
(*Jesuclrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

22. ✚ Diumenge III de Pasqua. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dilluns. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Dimarts. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Dimecres. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company

de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, màrtir.

26. Dijous. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Amaiz Barón, trapenc.

27. Divendres. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribí de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. xiii), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. Dissabte. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

EN PAREJA

A veces me desanimo...

U no, que ya lleva algún tiempo tomando el pulso a las parejas que acuden a explicar sus problemas de convivencia y lo mal que lo pasan, puede llegar a la conclusión de que el amor con el paso del tiempo termina por agriarse. Al menos, eso parece suceder en muchos casos.

La cuestión real es que hay parejas que viven un terrorífico infierno, mientras que otras disfrutan de lo lindo en su convivencia, andan bien y, obviamente, no se vienen a retratar a casa del médico. Y aquí surge la pregunta del millón: ¿es la lotería de la felicidad la que es caprichosa o nos ganamos la suerte cada uno según nuestra dedicación y esfuerzo personal?

A veces me desanimo y pienso que los tiempos que corren no son los más apropiados para convivir amorosamente y a perpetuidad con otra persona. Que circulan malos aires que calan en lo más profundo de nuestro ser y nos transforman de pacíficas y enamoradas criaturas en violentos depredadores, destructores de todo lo que huele a cariño, ternura y amor.

Otras veces estoy más animado y pienso que la mayoría de nosotros somos buena gente, porque la bondad es la muestra más clara de la inteligencia humana, si no la humanidad ya no existiría, ¿no le parece? De tal manera que cuando nos atizamos dolorosos pescozones, se trata de una ofuscación pasajera, un sarampión temporal que pronto se nos va a pasar. No quiero pensar que nos hayamos vuelto malos de golpe, incapaces de amar y de perdonar. Soy optimista y confío y confiaré siempre en la bondad y en la capacidad innata de amar de las personas..., aunque algunas veces parece que hayan nacido privadas de esa suerte.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta; *En pareja*, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

M. PILAR ADÍN

«Estimar-te i servir-te sempre i en tot»

El 8 d'octubre va ser beatificada a la catedral de la Seu d'Urgell la fundadora de la Congregació de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, la Mare Anna M. Janer Anglarill. La seva postuladora, la Gna. M. Pilar Adín, per descriure la seva fundadora, assegura que la mare Janer era una dona «a prova de bombes», però sobretot era humil, rica en misericòrdia, sense cap excepció ni discriminació en el moment d'oferir el seu servei als pobres i als malalts. «Conèixer més de prop la meua fundadora —afirma— m'ha ajudat a estimar més i més Jesucrist. La seva manera d'afrontar les dificultats també m'esperona a viure amb esperança el moment present. Jo també vull fer meu el lema escollit per a la beatificació: Estimar-te i servir-te sempre i en tot.»

Com definiria la Mare Janer?

Diria que és una mística catòlica de la caritat, encara que l'expressió pugui semblar agosarada. Mística, per la seva manera peculiar d'estar unida a Déu. Catòlica, en el doble sentit d'universal i eclesial. De la caritat, perquè va fer de l'amor a Déu i als germans el seu ideal de vida.

Quin és el seu llegat espiritual?

La M. Janer ens ha deixat per herència un carisma molt engrescador: el descobriment de Crist en el germà. En paraules seves: «Que t'estimi i et serveixi molt en els pobres i els malalts». D'aquest carisma es desprèn una espiritualitat molt peculiar que crec que resumeix molt bé el títol aparegut en algun diari arran de la beatificació: «Maternitat sense fronteres.»

El procés ha estat complicat o simplement enriquidor?

Ha estat llarg, sobretot, però hem après molt. Hi ha hagut moments d'aquells que pensava que no ens en sortiríem, però he de dir, per desmitificar una mica una certa comprensió burocratitzada de la Cúria romana, que sempre hem trobat una ajuda en la Congregació per a les Causes dels Sants.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 22, a les 11.30 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pau de Terrassa.

Del dilluns dia 23 al divendres dia 27. Assisteix a l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Diumenge dia 29, a les 10.30 h (per la 2). Presideix la celebració de l'Eucaristia retransmesa per TVE des de Madrid amb motiu de la Jornada de les Vocacions Natives.

▶ VISITA PASTORAL

Diumenge dia 29, a les 10.45 h. Missa estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Carme a Montornès del Vallès.

A les 12.30 h. Missa estacional a la parròquia de Sant Sadurní de Montornès del Vallès.

▶ NOTÍCIES

1a Trobada diocesana d'acollidors de promesos. Dins el marc de la III Setmana de la Família, el dia 20 de març a les 9, es va fer la 1a Trobada diocesana d'acollidors de promesos, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Hi assistiren el P. Garpar Borda, O. Carm., delegat episcopal per a la Família i el matrimoni Creus-Prats, coordinadors de la delegació. El Sr. Bisbe presentà el document *Orientacions pastorals per a l'acolliment de promesos*, dels Bisbes de Catalunya.

1a Trobada de Càritas del Bisbat de Terrassa. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar va presidir, el dissabte dia 24 de març, la primera trobada de Càritas del Bisbat de Terrassa al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. Varen assistir-hi voluntaris i treballadors. La jornada portava per títol: *En la realitat social d'avui, com hi ha de «SER» Càritas?* Varen intervenir diversos ponents

que reflexionaren a partir de l'actual situació econòmica, social i política sobre l'acció social de l'Església.

Recés de Quaresma de la Vida Consagrada. El dissabte dia 24 de març a la casa de les Germanes Missioneres del Sagrat Cor de Jesús i Maria a Valldoreix es va reunir un grup de religioses. Va acompanyar la meditació la Gna. Pilar Adín, de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. El recés fou organitzat per la Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada.

▶ AGENDA

Jornada de les Vocacions Natives. El proper diumenge dia 29 d'abril, diumenge del Bon Pastor, és la diada de les Vocacions Natives, impulsada per les Obres Missionals Pontificies. El seu objectiu és ajudar les vocacions en la seva formació i sosteniment. El lema d'enguany és: *Maria encoratja les vocacions en la missió.*

Pregària a l'estil de Taizé. Aquest diumenge dia 22 a les 19.30 h, a la parròquia de Santa Maria de Rubí: *Pregària de la llum.*

Recés de la Vida Consagrada. La Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada convoca un recés el dissabte dia 28 d'abril (de les 10 a les 13.30 h) a l'Hostal del Lledoner, de les Gnes. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor a Granollers. Dirigirà la meditació el P. Juan A. Adánez, OFM Conv.

Tertulias «C-Cultura». *El gran desafío: ¿una ética mundial?* Lugar: «Els Frares» de Granollers. Lunes 23 de abril, a las 20 h.

▶ PROVÍNCIA ECLESIAÍSTICA

Recés de Pasqua. Dirigit per Mn. Josep Anton Arenas, director espiritual del Seminari de Barcelona i canonge de la Catedral. A la Parròquia Major de Santa Anna, dissabte dia 28 d'abril a les 17 h, amb celebració de l'Eucaristia. Organitzat pels Grups d'Oració i d'Amistat, obert a tothom. Informació al tel. 932 181 005 o al correu goracionamistad@yahoo.es.

▶ D'ALTRES BISBATS

La nova Hostatgeria del Monestir de Montserrat. El divendres dia 30 de març es va celebrar l'acte de benedicció i inauguració de la nova Hostatgeria del Monestir de Montserrat, rehabilitada totalment i adaptada a les necessitats actuals, d'acord amb el conveni de col·laboració signat amb la Diputació de Barcelona. Va ser inaugurada pel P. Abat Josep M. Soler, que beneí el nou edifici, i pel president de la Diputació de Barcelona, Sr. Salvador Esteve.

Trobada de la Xarxa-CEP. El Centre d'Estudis Pastorals de les Diòcesis de Catalunya promou des de fa tres anys l'estudi en xarxa de temes pastorals. Aquest curs el tema és *L'espiritualitat*. La trobada dels alumnes es fa aquest dissabte dia 21 d'abril de les 10 a les 13.30 h a la sala capitular de la parròquia de Santa Anna de Barcelona. Informació: tel. 933 174 858.

Trobades de Formació Carmelitana. *Santa Teresa de Jesús, Libro de Las Fundaciones. Fundacions de Beas de Segura i Sevilla* a càrrec de Javier Frontela, Carmelita Descalç de Valladolid. Dilluns dia 23 d'abril, a les 8 del vespre: a la Sala Miriam (Carmelites Descalços) a Barcelona; a 2/4 de 10 del vespre: als Carmelitas Descalços de Badalona; Dimarts dia 24 d'abril, a les 8 del vespre: al Santuari de Santa Teresina de Lleida.

Conferència. *El cristianisme i la civilització europea.* A càrrec del Sr. Horia-Roman Patapievi, president de l'Institut Cultural Romanès. Lloc: Facultat de Teologia, dimecres 25 d'abril, a les 12 h.

REMAD MAR ADENTRO

Predicar y, a la vez, dar trigo

Cada año, durante los tres primeros domingos del tiempo de Pascua, la lectura del Evangelio nos invita a revivir las apariciones de Jesús resucitado a sus discípulos. Teniendo presente la brevedad del texto de Marcos, cuyo evangelio corresponde al ciclo del año en curso, el evangelio leído este domingo tercero de Pascua está tomado del evangelista Lucas y es la continuación del relato de la aparición de Jesús a los discípulos de Emaús.

En la narración de la aparición leída este domingo encontramos dos elementos de especial relieve: la comprensión de las Escrituras a la luz de Cristo resucitado y la llamada a la misión, a dar testimonio de Cristo ante el mundo.

El evangelio de Lucas repite varias veces que debían cumplirse las Escrituras. Es decir, en el misterio de muerte y resurrección de Cristo tienen su cumplimiento todas las Escrituras. A los discípulos les hace falta que el resucitado les abra los ojos para que puedan comprender. Todas las Escrituras hablan de Él. En uno de los pasajes más bellos de la exhortación apostólica de Benedicto XVI «Verbum Domini» sobre la Palabra de Dios se habla de la «Cristología de la Palabra» (V. D., nn. 11-13). A dicho apartado

pertenece esta profunda afirmación: «Los cristianos han sido conscientes desde el comienzo de que, en Cristo, la palabra de Dios está presente como Persona. La Palabra de Dios es la luz verdadera que necesita el hombre. Sí, en la resurrección, el Hijo de Dios surge como luz del mundo. Ahora, viviendo con él y por él, podemos vivir en la luz» (n. 12).

La comprensión de las Escrituras prepara para la misión. «Vosotros sois mis testigos». Habrá que realizar la misión con la palabra y con el testimonio de una vida nueva. Ahora corresponde a los apóstoles predicar la conversión y el perdón de los pecados, anunciar la «buena noticia» de la salvación, dar testimonio de lo que han comprendido, de lo que han experimentado, de lo que han oído, de lo que han contemplado con sus ojos, de lo que tocaron con sus manos acerca de la Palabra de vida (cf. *1Jn 1,1-3*).

Ahora nosotros somos los testigos de Jesucristo en esta sociedad, en nuestra Catalunya del siglo XXI. Una sociedad que vive momentos de crisis, con muchos sufrimientos y muchas necesidades materiales, pero también con muchas necesidades espirituales. Los cristianos nos esforzamos en atender tanto a las unas como a las otras. Como comunidad de discipulo-

los de Cristo, no podemos estar nunca satisfechos, porque el Señor nos invita a darnos y a servir. Pero también es justo reconocer que nuestras comunidades dan, en esta hora, un ejemplo muy real de solidaridad con los más afectados por la crisis. Hay un refrán, reflejo de la sabiduría popular, según el cual, «no es lo mismo predicar que dar trigo». Y creo que nuestros cristianos y cristianas de hoy no sólo predicar, sino que dan también trigo, es decir, comparten sus bienes con los necesitados.

Entramos en una semana con dos fiestas entrañables para los ciudadanos de nuestra tierra. El lunes es la fiesta de Sant Jordi y el viernes, la de Nuestra Señora de Montserrat. Son nuestros patronos, nuestros intercesores. Sant Jordi, «el gran mártir», como le llamaban antiguamente, nos recuerda la misión de ser testigos de Cristo ya que, en griego, la palabra «mártir» significa «testigo». Santa María, Madre de Dios y Madre Nuestra, siempre nos recuerda el que ha sido llamado con razón su «testamento»: «Haced lo que Jesús os diga» (cf. *Jn 2,5*).

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa